

КОЛЕДЖ

Видання Запорізького електротехнічного коледжу

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ
ІНФОРМУЄ

НАКАЗ
З вересня 1999р. м.Київ №314
Про призначення стипендій
Президента України на
перший семестр 1999-2000
навчального року»

Відповідно до подань вищих
навчальних закладів і згідно з
положенням про порядок призначення
стипендій Президента України
студентам вищих навчальних закладів
та аспірантам, затвердженим
постановою Кабінету Міністрів від 28
жовтня 1994 року №744,

НАКАЗУЮ:

1. Призначити на перший семестр
1999-2000 навчального року
стипендію Президента України
Канишевій Олені Олексіївні
студентці Запорізького
електротехнічного технікуму-
коледжу.

Міністр В.О. Зайчук

ГЕРОЇЧНІ СТОРІНКИ

(ДО 56-ї РІЧНИЦІ ВИЗВОЛЕННЯ
ЗАПОРІЗЖЯ ВІД ФАШИСТІВ)

На початок осені 1943 року над
Запоріжжям вже віяло жаданою волею.
Над містом проносилися червонозоряні
підлітки, дедалі настійніше і частіше.

Танкова атака

Війська Воронежського і Степового
фронтів у вересні 1943 року підступили
до Дніпра і зайняли його лівий берег від
гори річки Сож і до Запоріжжя,
задовжки 700 кілометрів.

Запорізький плацдарм для німецько-
фашистських військ мав вирішальне
значення, на ньому тримався природний
дніпровський рубіж. Утримати

Запоріжжя для німців значило зберегти під
контролем середню течію Дніпра. Від
Запоріжжя відгалужувалася і на зв'язку з
ним трималася міцно укріплена оборонна
лінія “Вотан” (або “Молочна”, як її ще
називали), що прикривала Кримське
утрупування. Через Запоріжжя постачалися
фашистські війська на Лівобережжі.
Нарешті, утримати Запоріжжя – це значило
для ворога утримати за собою економічно

За твої рани, Дніпрогес!

важливі райони Криворіжжя і Марганцю.
Тому не випадково Гітлер прибув до
Запоріжжя ще в лютому 1943 року, щоб
саме в Запоріжжі визначити оборонні
укріплення і переформувати фронти. У
вересні 1943 року Гітлер знову сюди
прибув: він вимагав від командуючого
групою армій “Південь” фельдмаршала
Манштейна будь-якою ціною втримувати
Запоріжжя, Мелітополь та інші вузли
опору. Саме тому оборонні споруди в
Запоріжжі фашисти готували майже цілий
рік: зовнішній обвід прикривався
протитанковим ровом, ближче села
перетворені у вузли опору; внутрішній
обвід також прикривався протитанковим
ровом, влаштовано його на схилах висот зі
сходу міста. На самій території Запоріжжя
були три рубежі оборони, що прикривали
підступи до Дніпровської греблі і мостів

Гітлер та Манштейн в штабі армій
“Південь”. Запоріжжя, вересень 1943р.

через Дніпро, обладнані завалами,
кулеметними й артилерійськими гніздами і
кам'яних будинках. Все це довершувалося
суцільним павутинням дротових загорож,
протитанковими і протипіхотними мініми
полями. Глибина всієї оборони сягала 18 –
25 кілометрів!

Вибити ворога з цього плацдарму –
значило зруйнувати всі виплекані плани

ворога, а для Червоної армії це був прямий
шлях на Правобережжя і далі, в Південно-
східну Європу.

За наказом Верховного
Головнокомандування 17-а повітряна армія
безперервно бомбила залізничні вузли і мости
в Запоріжжі і Дніпропетровську, щоб ворог не
мав змоги вивести награвані на Лівобережжі
народні багатства. Так було паралізоване
залізничне сполучення через Дніпро.

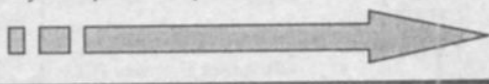

Уламки доменного цеху заводу «Запоріжсталь»

Тим часом війська генерала армії Р.Я.
Малиновського вийшли на рубіж перед
Запоріжжям і ранком 10 жовтня 1943 року
після артилерійської підготовки розгорнули
наступ на місто: з північного сходу йшла армія
генерал-майора А.І. Данилова, з південного
сходу – 3-я гвардійська армія генерал-
лейтенанта Д.Д. Лелюшенка, і на
центральному напрямку – 8-а гвардійська
ударна армія генерал-лейтенанта В.І. Чуйкова.
Льотчики 17-ї повітряної армії генерал-
лейтенанта авіації В.О. Судця забезпечили
наступ з повітря.

Безперервний кровопролитний бій не вщухав
три дні і три ночі: ворог чинив одчайдушний
опір і вибити його з кожного гнізда треба було
немаючою силою. За три доби наші війська
прорвали зовнішній обвід, вони вже бачили
перед собою Запоріжжя, та попереду були ще
більші ворожі сили, ще міцніші укріплення.
Проте місто треба було брати, і якнайшвидше,
звільнити його з меншими втратами.

Вдень 13 жовтня генерал армії Р.Я.
Малиновський скликає Військову раду
Південно-західного фронту (в засіданні бере
участь представник Ставки Верховного
Головнокомандування О.М. Василевський).
Було прийнято рішення: взяти Запоріжжя

Жовтень, 1999

нічним штурмом, негайно, не давши ворогові закріпитися на внутрішньому обводі. В практиці Великої Вітчизняної війни такий нічний штурм з участю великих танкових сил було застосовано вперше.

План штурму був такий: після 10-хвилинного артилерійського обстрілу, в ніч на 14 жовтня армії всіма силами йдуть в атаку, проривають внутрішній обвід Запорозького плацдарму, на плечах противника вриваються в місто і займають його. У нічному штурмі беруть участь, крім трьох армій, також два корпуси: 2-й танковий і 1-й гвардійський механізований (270 танків і 48 самохідних гармат). Такого нічного штурму теж ще не було.

Підготовку до штурму міста було проведено всебічно: командири вивчали місцевість у смузі наступу їхніх частин, бійці готували зброю і техніку, готували окремі штурмові загони і групи.

У призначений час артилерія обрушила на ворога шквал вогню. Усе місто освітілося тисячами вибухів, що шматували темряву. Радянський світанок знищував фашистську пільму над Запоріжжям!

Ось дещо з хроніки того двобою.

О 22.00 13 жовтня розпочався загальний штурмовий наступ усіх військ на Запоріжжя.

О 22.00 танковий і механізований корпуси завдали удару по ворогові з північної і з південної околиць. Нічна танкова атака була така нестримна і дужа, що ворог з жахом кинувся навіть.

Через дві години від початку атаки, на межі 13 і 14 жовтня, наші танки ввірвалися в місто і зайняли Південне селище.

Танк лейтенанта М.Л. Яценка був попереду. Екіпаж бойової машини підбив чотири ворожих танки, знищив кілька вогневих точок, понав сотню німецьких солдатів. На світанок екіпаж М. Яценка заволодів мостом через р. Московку і тим відкрив нашим військам шлях далі. Вороги підбили машину, вона загорілася, але й важко поранені танкісти бігли до останнього подиху. За виявлений у цьому бою героїзм М.Л. Яценкові посмертно надане звання Героя Радянського Союзу, а в 1960 році бойовий танк Т-34 влячни запорожці звели на п'єдестал — на Радянській площі. Іменем М.Л. Яценка названа також одна з вулиць у Запоріжжі.

На 4 годину ранку 14 жовтня 12-а армія вела бій у північній частині міста, там, де заводи й робітничі селища. На 13 годину 14 жовтня 8-а гвардійська ударна армія разом з 12-ю і 3-ю гвардійською арміями взяли Запоріжжя і вийшли до Дніпра.

О 23.30 14 жовтня Москва салютувала доблесним воїнам-визволителям Запоріжжя.

Сотні воїнів, які визволяли Запоріжжя, одержали бойові нагороди. Звання Героя Радянського Союзу надане: комсомольці Валерій Гнаровський, санінструкторові 907-го полку 244-ї стрілецької дивізії; командирів танкового взводу лейтенантів М.Л. Яценкові; командирів взводу гвардії молодшому лейтенантові Д.М. Стефанову; рядовому кулеметникові М.П. Московченкові; льотчикові капітанові Г.І. Несмашному; льотчикові молодшому лейтенантові О.М. Бражникову.

Викладач вищої категорії, свідок цих подій Долгова Н.О.

«ПРАЦЮЙ ТА ВЧИСЬ»

ПОКРОВА

То була, либонь, найтрагічніша сторінка в історії козацтва. Загатовані постійними військовими походами, звиклі з посмішкою на вустах дивитися смерті в очі, цього разу наші славні лицарі падали на коліна й ридали, прощаючися зі своєю рідною матір'ю — Січчю-Запорозькою. До цього їх змусила «вража баба», як образно називали в народі Катерину II, котра після Петра I остаточно знищила козацькі вольності й зруйнувала за допомогою російських військ найдемократичнішу обітницю в Європі.

Щоб уникнути переслідувань і покріпачення, не бажаючи бути знаряддям колонізаторського російського царизму, значна частина козаків вирішила переселитися у пониззя Дунаю й започаткувати Задунайську Січ.

Перед тим, як залишити Запорозжя, звияжці вночі зійшлися до Січової церкви, названої на честь Богородиці, щоб востаннє помолитися своїй покровительці. Кожен з присутніх журливо вчитувався в напис, що одзекхував золотими літерами біля царських врат: «Покрий нас чесним своїм покровом і ізбави нас від усякого зла».

Ставши на коліна, козаки в скорботі переказували текст з пражникового тропара: «Днесь, благовірні люди, світло празнуємо, отіновані Твоїм, Богоматі, пришестям і, спозираючи на Твій пречистий образ, покійно мовимо:

покрий нас чесним Твоїм покровом і ізбав нас від усякого зла, молячи сина Твого, Христа Бога нашого, спаси душі наші».

Козацька ікона «Покрова» із зображенням останнього кошового отамана Запорізької Січі П.Калишевського.

Взявши з собою ікону Покрови, тричі обійшли духовну святиню, і священник востаннє прорік рядки пражникового кодака: «Діва днесь предстоїть у церкві із ликами святих невидимо за нас молитися Богу, ангели з архиєреями поклоняються, апостоли з пророками лікують, бо ради нас молити Богородиця Предвічного Бога».

Зі сльозами на очах вирушили в чужий край запорозькі козаки, несучи з собою образ святої Богородиці — Покрови. Ця ікона супроводжувала й оберігала їх у далекій дорозі...

Чому, власне, образ Покрови так припав до вподоби запорожцям? Справа в тім, що

А.Монастирський. «Запорозький»

Пресвята Богородиця була своєрідним символом покровителькою не тільки козацтва, України. Під час другої світової війни Українська Повстанська Армія теж обрала собі Покрови, яке відзначають 14 жовтня, як День Зброї, віддавши під опіку святої Богородиці.

Вперше цей празник виник у Греції переповідає легенда, 903 року на Візантію напали сарацини, себто араби. Того дня у Влахській церкві, що знаходилася в передмісті Царехо, відбувалася Божа служба. Почувши лиху, прихожани почали просити в Бога помістити час двом святым — Андрію Юродливому, і начебто, походив з України, та його брат Спіфанію — явилася Пречиста Діва Марія, помолившись разом з людьми в церкві, її голови покривало (омофор) і, ніби бою людей від нещастя, розпростерла над ними бра звістка миттєво розійшлася по всій Візантії, додавши відваги усім воїнам і мешканцям, зрештою й допомогло відстояти незалежність. Власне ця історія й прислужилася до відомості свята Покрови.

Уперше, якщо можна так висловитися, національний культ Богородиці увічнений в образі Мудрий при будівництві святої Софії та в образі Благовіщення на Золотих Воротах у Києві. Своєрідним символом національної ідентичності величала запрестольна мозаїка Матері Божої Оранти в Софії, на якій Марія, звівши руки в молитву (як прообраз Макоші), просить благословення вкраїнським народом. В конусі мозаїки є багатомовний напис: «Бог посеред нас, не покине нас, прихистить, помагає їй день-у-день». Ця ікона найдавніше свідчення зображення Богородиці, дійшло до нашого часу.

Найактивніше будівництво церкви Як іконописання, пов'язане з Покровою, припадає на добу гетьманування Івана Мазепи. Як іконописання, пов'язане з Покровою, припадає на добу гетьманування Івана Мазепи. Як іконописання, пов'язане з Покровою, припадає на добу гетьманування Івана Мазепи.

На Запорозжі культ Покрови з'явився раніше, ніж у Гетьманщині, й був суто національними стремліннями. Першу церкву в честь Покрови козаки збудували 1659 року в Чортомулицькій Січі. Як стверджує Яворницький, за час існування Січі на Запоріжжі було тринадцять церков Покрови Богородиці, святого Миколая і 3-архієстратига Михайла. Християнський культ Богородиці високо пошановувався в Україні.

скільки її покровительство цілком узгоджувалося з визвольним рухом.

Серед народу свято Покрови мало значно ширший за церковний ареал дійств. Слушно з цього приводу завважив митрополит В. Липківський: «Ясно, що українці святкують в це свято не історичну допомогу Божої Матері Царгородові (в грецькій календар, як не дивно, це свято введено тільки після другої світової війни - В. С.) - а святкують щось інше, далеко рідніше й вартісніше для душі християнина, більш загальне, духовне...».

Жінки вважали празник Покрови своїм святом. З особливим нетерпінням його

Ірєні. «Запорожці пишуть листа до турецького султана»

жесали заручені чи ті юнки, які сподівалися на сватів. Традиційно сватання можна було з Семена (14.IX), а справляти весілля від Покрови і до липівських заговин (27.XI). Це підтверджують і численні прислів'я: «Покровонько, Покровонько, покрій мені голубоньку яков-такое онучею, хай дівакою не мучаюсь; ...як не хусткою, то онучею, бо дівакою вже надокучило; ...хоч навічиркою, аби я була жіночкою».

В народі існує безліч легенд про те, як освячує Покрова дівчат своєю ласкою. Вона милостива до тих, слухався й шанувала батька-матір, переймав невинну ваку до праці, охайності, підтримував духовну й фізичну чистоту. Але Покрова була непоступливою, якщо юнка зневажала моральні звичаї, нехтувала традиційними законами суспільного життя. Ці дохристиянські і апокрифічні сюжети, що збереглися в народній пам'яті, значені моралістичним і дидактичним характером, у них віддзеркалюють виховавчоповчальні настанови до ідеалізованого образу жіночої статі як охоронниці родинного життя. Не випадково в українському побуті образ жінки завжди посідав вагомий місце.

Традиційно Покрова на Україні належала до так званих дванадцятих свят, себто великих. У багатьох селах на її честь будували й освячували храми, бо Покрова вважалася не лише народно-релігійним, а й національним святом. На честь цього празника в Україні зведено чимало сіл. Одні з таких - Покровка, що в Очаківському районі на Миколаївщині. Засноване воно козаками і чумаками в XVII сторіччі на Кінбурзькій косі - найпівденнішій точці, де омиває берег Ягорлицька затока.

Зі Святою Покровою пов'язано чимало метеорологічних спостережень та приказок. Пригадаймо найбільш відомі.

Яка погода на Покрову, такою буде і зима.

Якщо в цей день сніг не покрив землю - не покрив в листопаді й грудні.

Якщо до цього дня не опаде листя з вишні - на теплу зиму, а зявляться - на сувору.

Зраку південний вітер, а пообіди похолодний - початок зими буде теплим, а згодом похолодає.

Якщо вітер з півдня низовий - зима буде теплою, з півночі горішній - холодною, а з заходу - сніжною; коли ж протягом дня змінюватиме напрям, то і зима буде нестійкою.

Хто лежить до Покрови, той продасть усе харви.

З приходом Покрови починалися масові іграми свята. У давнину майже кожне село мало свій празник, на який

з'їжджалися люди з ближніх і далеких сіл, відбувалися врочиста відправа. Найбільше таких свят припадало саме на Пресвяту Покрову. В одній козацькій думі про Саміла Кінку мовиться:

А срібло-злото на три часті паювали:

Першу часть брали, на церкву накладали, На святого Межигорського Спасу, На Терехтемировський монастир, На святую Січову Покрову давали - Котрі давнім козацьким скарбом будували, Щоб за їх, встаючи і лягаючи, Милосердного Бога благли.

І, нарешті, Покрова остаточно завершувала осінню молодіжні «Вулиці». З цього дня починалися вечорниці й досвітки. До Покрови годилося найняти хату для вечорниць, переобрати ватаг як парубочьких, так і дівочих гуртів, поладити громадські справи молодіжного дозвілля.

Довгі осінні вечори згуртовували селян, особливо жінок на погостинах. В одній з осель збиралося кілька молодич на традиційні посиденьки. На них, як правило, сільські рукомесниці вишивали. Щоб робота краще спорилася, звертали за поміччю до своєї покровительки, яка, начебто, вишивала ризи для свого сина і наносила зорі на мантию, котрою оберігає людей від небезпек. Наприкінці минулого сторіччя в Галичині побутувало таке вірування: «Свята Покрова шие ризи від початку віту до самого кінця світу: хто що дає на церкву, яке-небудь убрання, або бідному одіж, а Вона з того шие ризи. То тоді, як Господь скаже тим грішникам іти до пекла, то Вона тих грішників накрисе тією ризою; ті, що будуть накрисні, то це будуть спасені, а ті, що на них ризи не стане, підуть у вічну погильдь».

Підготовано заступником директора школи СПАС Черпенком О. за В.Скуратівським «Святвечір»

HYDE PARK

Все выступлення посвященны Дню учителя

С Днем учителя!

Группа ЕМА-99 2/9 заведующему отделением Афониной Н.А.:

Желаем жизни без кручины,
Не волноваться без причины,
Всегда иметь веселый вид,
Вовек не звать, где что болит.
Желаем чаще улыбаться,
По пустякам не огорчаться,
Не падать духом, не болеть,
А, в общем, жить и не стареть

Группа ЕМА-99 1/9 классному руководителю Верховых Е.Е.:

Пусть в этот день весенними лучами
Вам улыбнется люди и цветы,

И пусть всегда идут по жизни с Вами

Любовь, здоровье, счастье и мечты.

Наши любимые Выкладчики!

Широ вітаємо Вас з професійним святом - Днем Вчителя.

Нехай у цей день щирі привітання студентів зіграють Ваші душі і надають Вам натхнення в роботі. Дякуємо Вам за підтримку, терпіння, сумління, уміння. Бажаємо Вам здоров'я, щастя і усього найкращого. Особливо вітаємо нашого найдорожчого класного керівника Кравченко В.Б. та завідувача відділення Афоніну Н.О.

Група ЕМА-98 1/9

Шановні вчителі!

Вітаємо Вас зі святом ВЧИТЕЛЯ! Бажаємо Вам усього найкращого.

Хай легко працюється,

Гарно живеться.

Все вміється, можесться і вдається.

Здоров'я міцного, щастя без краю.

Всього найкращого щиро бажаємо,

Щоб була весна теплота

Й повік негасима людська доброта.

Група ВЕМ-96 1/9

Дорогие Учителя, поздравляем Вас с Днем Учителя!

Вы каждый день и каждый час

Не легкой посвятив работе,

Одною думою о нас,

Одною заботою живете,

Пусть иногда Вам нелегко

За нас подчас Вам достается,

Но в душах наших навсегда

К Вам Благодарность остается.

Група ПЭМ-97 1/9

Учителя!

Сегодня Ваш праздник. Мы не всегда ценим Ваш труд. Благодарим Вас за то великое, что Вы вкладываете в наши души. Желаем Вам так же достойно выращивать последующие поколения Всех благ!

Група ПЭА-97 1/9

ОТ І ПОЗНАЙОМИЛИСЯ

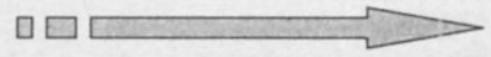
24 вересня згідно з планом виховної роботи в коледжі відбувся вечір першокурсників "Давайте знайомитися", де студенти виступали з номерами художньої самодіяльності, випустили стінні газети, присвячені Дню вчителя, а також зробили виставку своїх творчих робіт - вишиванок, розписів по дереву, макроме, в'язання.

Найбільш яскраві за тематикою роботи, високої художньої майстерності надали студенти гр. ДЗ-99 1/9 (класний керівник Шестовська Л.А.). Газета цієї групи зайняла перше місце на конкурсі. Та й номери художньої самодіяльності були авторськими - вірш Басової Інни, музикальна п'єса на акордеоні Коваль Лідії.

Яскравими і граціозними були виступи бальних пар - Клокової Марини з групи ЕП-99 1/11 та Коваленка Сергія з групи МЕО-99 1/9.

На високому рівні звучали пісні у виконанні Школярєнко Олексія та Сидоренко Ірини - група KBET-99 1/9, Соловйова Андрія - група ЕМА-99 1/9, Захарової Вікторії - група ЕП-99 1/9.

Приз симпатій глядачів по праву дістався студенту групи ЕМА-99 2/9 Галушко Андрію.

Усі ці студенти нагороджені грошовою премією з оголошенням подяки і занесенням у особисту справу. Поряд з цим хотілося б сказати, що одна група першого курсу не

брала участі ні в одному з цих конкурсів. Це група ОМ-99 2/9 (класний керівник Агальтінова Л.М.).

На закінчення вечора відбулася дискотека, де переможцями були всі присутні. Профком коледжу бажає всім студентам творчої наснаги в справах і навчанні.

Голова профкому коледжу
Патлаченко І.В.

«КОЗАЦЬКОМУ РОДУ – НЕМА ПЕРЕВОДУ»

14 жовтня в Запорізькому електротехнічному коледжі було проведено змагання «Козацькому роду – нема переводу», які були присвячені 56 річниці з дня визволення міста Запоріжжя від фашистських загарбників та Дню Українського козацтва.

Організаторами змагань виступили: адміністрація коледжу, Школа традиційного національного рукопашу СПАС, Орджонікідзевське районне товариство

сприяння обороні України та Приватне підприємство «Європа».

Змагання пройшли організовано і викликали велику увагу студентів коледжу.

«ПРАЦЮЙ ТА ВЧИСЬ»

Переможцем у комплексному заліку змагань стала група МЕО-99 1/9 (класний керівник Сваволя Н.О.), яка й отримала головний приз – святковий пиріг. Переможці окремих видів змагань також нагороджені цінними подарунками та призами. Найактивнішими з уболівальників були групи ДЗ-99 1/9 та ОМ-99 1/9. Змагання показали, що теперішня молодь є продовжувачем славних традицій дідів та пращурів славетних. Започатковані

змагання стануть у коледжі традиційними.

Адміністрація коледжу висловлює вдячність організаторам та спонсорам: При тулі О.Л., Корнієнко О.В., Павленку В.М., Чернову Г.В., Стилику С.І., вихованцям Школи СПАС та викладачам коледжу: Бондаренку Г.Я., Лемешко В.І., Ходусу В.І.

Заступник директора коледжу
з виховної роботи Іваненко Є.П.

Етап спілкування.

Одним из средств управления людьми является искусство ведения беседы. Здесь можно многое потерять и многое выиграть. Опытные люди по языку узнают человека. Высшим искусством беседы с друзьями или близкими людьми является ее прямая безыскусственность.

Официальная беседа должна быть содержательной. Благоразумие здесь важнее красноречия. Чтобы в беседе быть приятным, необходимо принаравливаться к характеру и уму собеседника, не допуская роли цензора чужих слов и выражений. В беседе с соперником нужно быть осторожным из опасения, а в беседе с другими из приличия. Говоря о пустяках, прощупывай почву для других, более важных дел. Кто в беседе легко открывается, того легко убедить и победить. Уметь отказывать так же важно, как и уметь уступать. Здесь очень важна манера: у одних слово «нет» звучит любезно, чем у других слово «да». Подслащенный отказ легче проглотить, нежели сухое согласие. У некоторых людей на устах всегда «нет», и оно всем приносит горечь. Если отказ следует первым, то потом хоть и уступает, этот жест уже не ценится из-за прежней досады. Нельзя отказывать сразу, пусть разочарование входит по капле. Нельзя отказывать и наоборот, пусть остаются крохи надежды: они умеряют горечь отказа.

Хочешь управлять другими, умей скрывать свои чувства. На многое в делах домашнего, друзей и особенно врагов смотри сквозь пальцы. Придирчивость всегда неприятна, а как черта характера – просто несносна. Постоянно возвращаться к чему-то неприятному – это род мании.

В общении с окружающими и сам не фамиллярничай, и другим не позволяй. Панибратство губительно для превосходства, присущего человеку порядочному. Не держись ни с кем накоротко: с вышестоящим это опасно, с нижестоящими – неприлично, особенно с тем, кто по глупости нахален, и не разумея, что ему оказывает милость, принимает это как должное. Чрезмерная простота в общении отдаст пошлостью. Сдержанность является признаком содержательности. Она происходит из большого самообладания. Душа нараспашку – открытая книга.

Бойся, когда от тебя кто-то зависит, особенно власть имущий. Люди ненавидят того, кто знает их тайны. Особенно опасна откры-

тость дружеская: сообщил свои тайны кому – стал его рабом. Многие жаждут вернуть свободу и ради этого готовы погрязнуть в несправедливости.

Итак, чужих тайн не выслушивай, а свои сообщай другим.

Никогда не следует прибегать к жалобам, всегда приносит вред. Жалоба скорее поддает злые чувства, нежели возбудит сочувствие, даже вызовет презрение. Куда дипломат хвалит одних, чтобы подзадорить других, тот же дипломат твердит о любезности отсутствующих, чтобы побудить к ней присутствующих. Осмотрительный человек не станет говорить ни о своих успехах, ни об оплошности, но не забудет упомянуть о хорошем – этим он сохранит друзей и сведет к минимуму недругов.

Велико воздействует на человека общение. Благодаря ему передаются вкусы, привычки, манера, меняется характер, ум. Быстро по характеру следует дружить с медлительным: без принуждения он достигнет умеренности, а у быстрого умерять себя – важнейшее качество. Сочетание

противоположностей обогащает жизнь, порождает гармонию. Этому приятно следовать, подбирая себе приятных и подчиненных, тогда во взаимодействии крайностей установится разумная середина.

Преподаватель высшей катедры
Номинатор

ПСИХОЛОГИЧНИЙ ПРАКТИКУМ

Продолжая разговор о приемах формирования аттракции, сегодня мы с вами поговорим о приёмах применения «золотых слов» (комплиментов) для того, чтобы их эффект был наибольшим.

Правила применения «золотых слов»:

«Один смысл» комплимент должен отражать только положительные качества данного человека и следует избегать двойного смысла. Например: «Слушая ваши разговоры с людьми, я каждый раз удивляюсь вашей способности так тонко и остро уметь уходить от ответа».

«Без гипербола» – отражаемое в комплименте положительное качество должно иметь небольшие преувеличения. Например: «Я всегда поражаюсь вашей аккуратности и пунктуальности, – руководитель, принимая отчет от подчиненного. Последнего эти слова изумили, так как, вопреки тому, за ним ходит слава прямо противоположная, а впрочем, не было никакого повода для таких оценок. Подчиненный задумался над подозрительными словами. Будучи уверенным в абсурдности таких утверждений, стал искать истинный мотив, и результат предсказать не трудно, он был противоположным.

«Высокое мнение» – важным условием эффективности этого приема является собственное мнение человека об уровне развития отражаемого комплименте качества. Например: человек знает, что у него феноменальная память и слышит в свой адрес такие слова: «Я поражаюсь тому, что вы так быстро запомнили номер телефона. У вас хорошая память». В этом случае комплимент, а банальность, поэтому результат отрицательный.

«Без претензий» – человек вовсе не стремится к совершенствованию данного качества и даже знает, что было бы плохо, если бы это качество было выражено у него сильнее, чем есть, а делает ему комплимент по этому поводу. В этом случае комплимент своей роли не сыграет, вызовет положительные эмоции.

«Без дидактики» – то есть комплимент не должен содержать назидания. Например: «Тебе следует быть принципиальным, твердость убеждений у тебя мужчине».

«Без приправ» – касается тех добавок, которые часто следуют за комплиментом. Например: «У тебя золотые, а вот язык твой – враг твой».

Запомните эти простые правила и используйте во взаимоотношениях с людьми, и это значительно облегчит межличностное взаимодействие.

Преподаватель Базилевская

МЕДИЧНИЙ
ЛЕКТОРІЙ

СПИД – одна из самых трагических проблем, с которыми столкнулось человечество в нынешнем столетии. С ней мы войдем в XXI век. Чтобы уберечься, нужно многое знать о СПИДе, – о причинах, путях заражения, развитии и клинических проявлениях болезни, лечении, профилактике, ози рядом с инфицированными больными. ВИЧ – это вирус иммунодефицита человека. Попадая в организм человека, он вызывает смертельное инфекционное заболевание, называемое «ВИЧ инфекция». Болезнь протекает долго, имеет несколько стадий, последнюю из которых разнообразными проявлениями обозначают термином «синдром приобретенного иммунодефицита» (СПИД). Термин «синдром» обозначает совокупность симптомов болезни. Так как в каждом случае СПИДа отмечается глубокое поражение иммунной системы, а именно, ее недостаточность, в название включили «иммунный дефицит». Поскольку он возникает в какой-то момент жизни, а не при рождении, его называют «приобретенным».

ЗАПОМНИТЕ, на сегодняшний день известны следующие пути передачи ВИЧ от одного человека к другому:

при переливании крови зараженного ВИЧ донора, пересадке его органов и тканей;

при неоднократном применении загрязненных игл и шприцов наркоманами;

при повреждении кожных покровов или слизистых оболочек медицинским инструментарием;

Чума XX века. С. Журав, 1999

от инфицированной матери плоду во время беременности, родов или при кормлении материнским молоком.

ЗНАЙТЕ, ВИЧ не передается бытовым путем:

при рукопожатии и объятиях;

через посуду, пищу и туалетные принадлежности, постельное или нательное белье;

монеты и бумажные деньги;

через воду, воздух, игрушки, предметы быта;

через дверные ручки, поручни в транспорте, спортивные снаряды

**Все мы смертны,
но зачем умирать
от невежества?**

(ПО МАТЕРИАЛАМ ПЕРИОДИЧЕСКОЙ
ПЕЧАТИ)

Заведуюча здравпунктом
коледжа Харина Л.І.

ШКОЛА
ВИЖИВАННЯ
ДЛЯ ПІДАІТКІВ

ЯК НЕ СТАТИ ЖЕРТВАМИ ЗЛОЧИНУ

Злочинність зростає, і це не може не турбувати кожну свідому людину. Більшість розвинених країн в останній час зіштовхуються з проблемою злочинності. Її гострота змушує населення ставити зростання злочинності на друге-третє місце у числі інших соціально-економічних проблем. Фахівці розробили ряд рекомендацій, які можуть попередити більшість злочинів. Багато людей вважають, що з ними кримінальних подій відбутися не може, або про це не думають. З позицій психології це не важко зрозуміти. Жити в постійному напруженні неможливо. Та є й інша крайність – безтурботність, яка веде до тяжких збитків. Треба виробити в собі повсякденне виконання простих правил особистої безпеки. Деякі з них приведено нижче:

замініть усі замки, укріпіть двері, зробіть додаткові запори, вікна нижніх поверхів треба обладнати ґратами, установіть охоронну сигналізацію;

відмовтеся від установлення персональних табличок;

обладнайте двері глазком, ланцюжком, ще одним запірним пристроєм;

ніколи не залишайте ключі від квартири в поштовому ящику, під ковдрою та в подібних місцях;

обладнайте надійними запорами вікна, балконні двері, а також квартирки;

коли ви кудись виїжджаєте, попросіть сусідів регулярно виймати з поштової скриньки кореспонденцію;

найцінніші речі залишіть на зберігання в родичів;

коли ви знаходитесь вдома, держіть вхідні двері запертими. Ніколи не відчиняйте двері незнайомим людям, поки не выясните, хто вони і чому прийшли;

коли впустили незнайому людину, намагайтесь створити в нього уяву, що ви не одні, або з хвилини на хвилину ви чекаєте приходу родича;

не залишайте незнайомця самого;

ніколи не називайте номер телефону чи своє прізвище незнайомому чоловікові, який, за його словами, помилився номером телефону, не давайте про себе ніякої інформації, яка може бути використана злочинцями;

не піддавайтесь азарти чи спокусі легкого збагачення. Ваш програв запрограмований.

Поради підліткам.

Ваші батьки завжди повинні знати, де ви знаходитесь і як вас знайти. Не засиджуйтеся у гостях допізна, знайдіть можливість зателефонувати додому, щоб вас зустріли батьки на зупинці міського транспорту.

Уникайте випадкових знайомств у кафе, на вулиці, дискотеці. Уникайте від відпочинку в незнайомих компаніях на природі.

Відмовляйтесь від запрошення малознайомих людей відвідати їх квартиру, щоб послухати музику, та подивитися відео та ін.

У всіх випадках приступних виявів до своєї особи, треба розповісти батькам, викладачам чи правоохоронцям.

Будьте пильними, коли хтось незнайомий пропонує щось скуштувати, пам'ятайте: безкоштовний сир тільки у мишоловці.

ДАЛІ БУДЕ

За матеріалами преси, заступник
директора з виховної роботи коледжу
Іваненко Є.П.

НИМИ ПИШАЄТЬСЯ КОЛЕДЖ

В 1964 году приехал в Запорожье со Знаменки, выдержав трудные экзамены и конкурс. Суховой Саша стал учащимся группы КИП-64 1/8 Запорожского индустриального техникума. Хорошая школьная подготовка и прекрасное воспитание способствовали быстрому вхождению в трудный учебный процесс и коллектив учащихся общежития техникума. Имея общительный характер и хорошую музыкальную подготовку, Саша быстро стал душой группы при проведении памятных событий и праздников. Умение играть на аккордеоне и гитаре и сейчас украшают встречи друзей по совместной учебе в техникуме (прошло более 30 лет!).

Ну а спорт для Саши был самым любимым делом. Он занимался футболом, волейболом, настольным теннисом, борьбой, баскетболом, легкой атлетикой. Не случайно друзья называли его «Мастер».

После окончания техникума в 1968 году Саша пошел работать на завод «Запорожсталь», а в 1969 году поступил на вечернее отделение Запорожского индустриального института на специальность «Теплотехника». В этом же году был призван на военную службу. После службы работал в Областном предприятии тепловых сетей. В 1977 году закончил институт. Работал мастером, инженером. В своем новом коллективе Александр Дмитриевич отлично отвечал ответственное отношение к работе, трудолюбие, коммуникабельность, организованность. Благодаря этим качествам коллектив, на гребне перестройки, выбрал его своим руководителем. И так с 1984 года Александр Дмитриевич Суховой руководит Шевченковским предприятием тепловых сетей. Он женат, его дочь окончила Государственный университет. Он любящий сын – мать и отец живут в г. Запорожье. Александр Дмитриевич с большой теплотой вспоминает свою студенческую юность и благодарен любимым преподавателям: Кормышову Ю.С., Попову В.М., Калашникову Г.В., Шманцуре В.М., которые заложили фундамент его жизни и карьеры. Несмотря на большую загруженность, Александр Дмитриевич находит время для встреч с теперешними студентами колледжа.

Выпускник ЗИТ 1968 года, главный инженер
ЗСУ-459 ООО «Запорожэлектромонтаж»
Ласка Н.И.

НАШІ ЮВІЛЯРИ

Шманцуреву Владимиру Петровичу – 60. Из них 37 лет отдано работе в нашем учебном заведении. Во всех отношениях Владимир Петрович одиозен. Кроме нашего техникума он нигде больше не работал, – вся его активная, творческая жизнь прошла здесь. За это время Владимир Петрович – преподаватель, председатель ПЦК, заведующий отделением, в общественной жизни – секретарь партийной организации. Его всегда отличало серьезное, творческое, ответственное отношение к тем делам, которые выполнял.

Являясь ветераном и корифеем на специальности «Конструирование, производство и техническое обслуживание изделий электронной техники» много сделал по созданию материальной базы не только своей лаборатории, но и других лабораторий и кабинетов специальности. Как преподаватель и классный руководитель пользуется особым уважением и любовью у студентов и преподавателей. Является прекрасным семьянином, очень дорожит благополучием в своей семье, безмерно любит свою жену Надежду Карповну, детей Олю и Артема, внука Тараса.

Поздравляем Владимира Петровича и его домочадцев с юбилеем, желаем крепкого здоровья, благополучия, радости и счастья в этой трудной жизни.

*Заместитель директора колледжа по производственному обучению
Ежов В.М.*

ЦЕ ЦІКАВО

Правила практичного життя

Американський просвітник періоду війни за незалежність, автор проекту Декларації незалежності й третій президент США Т. Джефферсон (1743 – 1826) у 1825 році, незадовго до смерті, написав одному з своїх молодих родичів лист. У ньому сформулював 10 правил, якими, на його думку, слід керуватися в практичному житті. Ось вони.

1. Не відкладай на завтра те, що можна зробити сьогодні.

2. Ніколи не турбуйте інших для того, що можете зробити самі.

3. Не витрачайте ваших грошей, доки не тримаєте їх у руках.

4. Не купуйте того, що вам не потрібно, під визначенням «дешево».

5. Гордість нам обходиться дорожче, ніж голод і холод.

6. Ніколи не розкаюйся в тому, що мало їв.

7. Все, що робиться охоче, не здається обтяжливим.

8. Скільки горя завдали нам нещастя, що ніколи не траплялися.

9. Приймайте всі речі з найлегшого їхнього боку.

10. Якщо ви розгнівані, порухайте до десяти перед тим, як сказати що-небудь, і до ста, якщо гнів сильний.

Из переписки великих

«Дорогой мистер Чарли, писал Эйнштейн, - я считаю вас великим мастером: ваше искусство понятно всем». «Уважае-

«ПРАЦЮЮ ТА ВЧИСЬ»

мый мистер Эйнштейн, - отвечал Чарлин, - вы великий человек, несмотря на то, что вашу теорию не понимает никто».

Что важно знать, если вам не нужна подделка

1. Никогда не покупайте джинсы на рынке.
2. Не экономьте: все, что стоит ниже 50 гривен, свидетельствует о том, что джинсы – подделка.

3. Покупайте фирменные джинсы только в специализированных магазинах, где всегда есть шанс обменять бракованные штаны на новые в течение шести месяцев со дня покупки. При наличии чека, конечно.

4. Вывернув джинсы, обратите внимание на внутреннюю бирку. Если информация на ней не сходится с цифрами на лейбах или ограничивается информацией о составе ткани, значит, это – подделка.

5. Ни в коем случае не покупайте джинсы с пластмассовой фурнитурой. Заклепки должны быть целиком из металла, с выбитым названием или логотипом фирмы.

6. Все лейбы на джинсах нашиваются в определенных местах и выдерживаются в одной цветовой гамме.

7. Поддельные джинсы всегда отшиваются из материала низкого качества, который легко деформируется и сразу мнется.

Он собирался быть историком

Заслуги великого английского физика, математика, натурфилософа И. Ньютона широко известны. Но знаете ли вы, что, учась в университете, Ньютон поначалу интересовался лишь историей и философией? Перелом наступил в 1663 году, когда в руки студенту попала старая книга по астрономии. Ему захотелось проверить автора, туманно рассуждавшего об орбитах планет. И тут Ньютон убедился, что плохо знает не только астрономию, но и элементарную геометрию. Тогда он принялся изучать труды Евклида, Пифагора и других ученых. Уже через два года Ньютон стал автором ряда собственных математических открытий, а затем занялся исследованиями в области механики и оптики.

Ответы на кроссворд («Коледж» №6)

По горизонтали: 5.Тиристор; 6.Промилле; 8.Шпаргалка; 11.Мираж; 14.Спина; 15.Ветеран; 16.Сессия; 17.Дизайн; 21.Мастика; 22.Казус; 23.Сталь; 26.Факториал; 27.Талисман. 28. Оперетта.

По вертикали: 1.Динамика; 2.Степь; 3.Доска; 4.Альманах; 7.Игумен; 9.Гаудеамус; 10.Аппликация; 12.Семинар; 13.Записка; 18.Графонец; 19.Статор; 20.Километр; 24.Магма; 25.Лазер.

Победителем по разгадыванию кроссворда стала студентка группы ЕМА-98 2/9 Вакуленко Инна

Викладач Левченко С.А.

ПОЕТИЧНИЙ ЦІТАЛЬНИК

От неясности судьбы,
От неровности дорог –
Разошлись.
То ли градусы в крови,
То ли ангел мой помог –
Постыдись!
Сто причин необъективных –
Это бред
Просто ветер так противно
Дует в след.
Вспоминается невольно –
Не судьба,
А неровные дороги –

Не беда!
Слов не надо. Обещанья?
Не трудись!
Лишь печально на прощанье –
Разошлись...

Еременко О. гр. ОМ-98

Я написала стих
Мне стало легче
Очистилась от мусора душа
От мусора, от грязи и от пыли.
Чужих людей, желающих «добра»
Как белый лист бумаги.
Теперь она невинна и чиста,
Но что-то изменилось в моей жизни
Я знаю, что – душа уже не та
Чужая, не моя, она пуста
Пуста настолько, что живет в ней
Оно мне повторяет: «Ты не та».
И голосом родного человека,
От всей души желает мне добра.

Щербакова Т. гр. ПЭТ-98

ДО 65-РІЧЧЯ КОЛЕДЖУ

У цьому будинку в Харкові розміщує Харківський хіміко-алюмінієвий технічний інститут, який дав початок історії нашого навчального закладу (фото 1934 року).

НАШІ ГОСТИ

У вересні коледж відвідала делегація Німеччини. Викладачі ПЦК іноземної зустрічали делегацію хлібом сіллю, приємними розмовами.

Наші спонсори

Щомісячна газета Запорізького електротехнічного технікуму-коледжу.
Газета надрукована з комп'ютерного оригіналу в друкарні «Дніпровський металург». Тираж 500 екз. Замовлення № 3893.

Адреса редакції: 330035, м.Запоріжжя, пр.Леніна, 194. Кім.32, тел. 33-00-24

● Свідоцтво про реєстрацію серія 33 №326
● видане 3 березня 1999р. Комітетом інформації
● Запорізької облдержадміністрації.
● Громадська редколегія: Базилюк І.В.,
● Думенко С.І., Левченко С.А., Лиходід Л.Г., Суріа
● Ж.В., Номінас Л.І., Яшук І., Кулик П.Г., Кошленко К.
● Технічний редактор Шульга М.О. Головний
● редактор Іваненко Є.П.

● Погляди редколегії не завжди співпадають
● позицією авторів публікацій. Редакція залишає
● собою право літературного редагування та
● скорочення прийнятих до публікації текстів.
● Відповідальність за достовірність фактів,
● цитат, особистих імен, назв та інших даних несуть
● автори публікацій.